

man vel, som det populært hedder, nok sige, at en Pølse mere i Slagtetiden kommer det ikke an paa, og saa opfyldte man jo det Ønske, der er fremkommet fra Handelsstandens Side, og skabte helt og holdent Klarhed i det Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Harald Jensen udtalte, at det var ganske uanstændigt, at Tilsynet ligger hos Politimyndighederne, og der er intet Forsvar herfor. Nej, der er intet Forsvar herfor. Vi skønner fra vor Side, at det Tilsyn, der raabes saa højt op om, i det store og hele er ganske unødvendigt. Der haves Adgang til at klage, hvis Værger, Forældre eller Lærlinge skønner, at Lærlingekontrakten ikke bliver overholdt fra Læremesterens Side, og det daglige eller ret hyppige Tilsyn skønner vi er ganske unødvendigt. I øvrigt er vi f. Eks. i Bagerfaget vel-signet med adskilligt Tilsyn, bl. a. har vi jo Fabrikinspektøren, som kommer og ogsaa delvis tager sig af Lærlingene. Naa, jeg skal nu ikke bidrage til at trække Tiden ud ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Jeg vil kun til det ærede Medlem Hr. Harald Jensen sige, at han, naar han læste et Avertissement op, hvori et Firma, som arbejder i gamle Klude og Jern, og jeg ved ikke, om det ogsaa var Ben, søgte en Lærling, saa lyder det, ja, paa Dansk kunde man vel sige som noget meget lavtliggende — „minderwertig“ vilde Tyskerne sige —, men der er virkelig overordentlig store Forretninger i den Branche, hvor der overordentlig godt kan være Mulighed for, at en Lærling kan blive uddannet, og jeg antager, at i en ganske almindelig Fedtebutik, saadan som det ærede Medlem tænker sig, holder man neppe Lærling, og jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at der burde man heller ikke have Lov dertil.

Jeg skal slutte med at berøre Gartnerfaget. Lige saa vel som man nu ønsker, at der skal kræves Kontrakt indenfor Gartnerfaget, lige saa vel burde det i saa Fald forlanges indenfor Landbruget. Saa vidt jeg ved, er man lige saa lidt i Landbruget som i Gartneriet hele sin Læretid paa eet Sted, men man lærer et eller to Aar paa et Sted og faar saa et nyt Lærested for derigennem at blive altsidig uddannet, idet ogsaa Gartneriet nu til Dags er meget specialiseret. Bl. a. af den Grund mener jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at lade Lærlingeloven gælde for Gartnerfaget. I øvrigt vil jeg gentage min Udtalelse fra i Gaar: Vi fra vor Side skal med den største Beredvillighed arbejde paa at faa en god Lærlingelov tilvejebragt, men jeg vil kun kunne gaa med til en Lærlingelov, med Hensyn til hvilken

jeg føler mig ganske overbevist om, at de Erhverv, jeg nærmest repræsenterer i denne Sag, Haandværket, kan være fuldkommen tilfredse med den, og det vil Haandværket under ingen Omstændigheder blive med en Lærlingelov i den Skikkelse, Lovforslaget nu har.

Til den højtærede Minister, der sagde, at Pressen skriver haarde Ord om dette Lærlingeforslag, vil jeg sige, at hvis det i denne Tid skulde ringe for den højtærede Ministers Øren, hver Gang selvstændige Haandværkere, som har Lærlinge, taler ondt om det foreliggende Forslag, saa vilde det ringe ustandseligt for Ministerens Øren.

Dahlggaard: I Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt fremsatte angaaende Gartnerfagets Optagelse i Lovforslaget, vil jeg sige, at det er klart, at her gør sig særlige Forhold gældende, bl. a. fordi, som det er sagt saa ofte, Uddannelsen af en og samme Lærling her foregaar paa flere Læresteder. Jeg har i øvrigt forstaaet, at der i den almindelige danske Gartnerforening er meget stærke Ønsker om, at Gartnerlærlinguddannelsen ordnes ved en Lovgivning, afpasset efter Gartneriets særlige Vilkaar. Det maa da selvfølgelig blive en Opgave for det kommende Udvalg at tage de praktiske Hensyn, som Gartnerfagets særlige Forhold gør det rimeligt at tage.

Den højtærede Socialminister forundrede sig over, at jeg gik imod den Bestemmelse i Lovforslaget, at der kan forbydes Tilgang til et Fag, medens jeg derimod kunde tænke mig Indgriben overfor et særlig stort Antal Lærlinge i en enkelt Bedrift. Jeg tror dog, den højtærede Minister ved nærmere Eftertanke vil se, at disse to Ting ikke har noget som helst med hinanden at gøre. Indgriben overfor et for stort Antal Lærlinge i en enkelt Bedrift vil være en Beskyttelsesforanstaltning overfor en enkelt Bedrifts Rovdrift overfor Lærlinge. Det vil være en Bestemmelse, der søger at sikre, at enhver Lærling, der vælger et Fag, faar en forsvarlig Uddannelse deri. Ministerens Forslag gaar derimod ud paa at give Administrationen en Myndighed til at begrænse Tilgangen af Lærlinge til et Fag, en Bestemmelse, som vil betyde, at det kan forbydes Lærlinge, der ønsker Uddannelse i et ganske bestemt Fag, at søge saadan Uddannelse. Men rent bortset fra, om man ønsker Adgang til et saadant Forbud, forstaaer jeg ikke, hvorledes et saadant Forbud overhovedet skulde kunne praktiseres. Hvem skal foretage det Udvalg, der er Tale om?